

grænses til mindst 26 uger i det enkelte tilfælde af uarbejdsdygtighed, som nærmere foreskrevet.

3. Såfremt det er bestemt i en medlemsstats lovgivning, at dagpenge under sygdom ikke skal ydes i den første tid efter arbejdsfortjenestens ophør, må denne tid ikke overstige 3 dage.

Artikel 27.

1. Såfremt en person, der modtog eller var berettiget til den i artikel 18 omhandlede dagpengeydelse under sygdom, afgår ved døden, skal der under nærmere foreskrevne betingelser ydes begravelseshjælp til hans efterladte, til eventuelle andre personer, som han forsørgede, eller til den, der har afholdt udgifterne ved begravelsen.

2. En medlemsstat kan fravige bestemmelsen i stk. 1, såfremt

- a) den har påtaget sig forpligtelserne i afsnit IV i konventionen af 1967 om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte;
- b) dens lovgivning giver adgang til dagpenge under sygdom, hvis størrelse mindst udgør 80 pct. af de berettigede personers arbejdsfortjeneste; og
- c) størstedelen af de berettigede personer er dækket af en frivillig forsikring, der er undergivet offentligt tilsyn, og som giver adgang til begravelseshjælp.

Afsnit IV. Fælles bestemmelser.

Artikel 28.

1. En ydelse, som en person i øvrigt ville være berettiget til i medfør af denne konvention, kan inddrages i det omfang, hvori det måtte være foreskrevet,

- a) så længe den pågældende opholder sig uden for den pågældende medlemsstats territorium;
- b) så længe trangstiltfældet bliver afhjulpet på anden måde, i det omfang dette sker;
- c) såfremt den pågældende har søgt at opnå ydelsen ved svig;
- d) såfremt trangstiltfældet skyldes en af den pågældende begået lovovertrædelse;
- e) såfremt trangstiltfældet skyldes en af den pågældende med overlæg begået alvorlig forseelse;
- f) såfremt den pågældende uden rimelig grund undlader at gøre brug af den

læge- og hospitalsbehandling eller de revalideringsforanstaltninger, der står til hans rådighed, eller undlader at efterkomme nærmere foreskrevne regler vedrørende godtgørelse af trangstiltfældets opståen eller vedvaren eller vedrørende modtagernes forhold;

- g) for så vidt angår den i artikel 18 omhandlede dagpengeydelse under sygdom, så længe den pågældende er under offentlig forsorg eller modtager forsikringsmæssig hjælp; og
- h) for så vidt angår den i artikel 18 omhandlede dagpengeydelse under sygdom, så længe den pågældende modtager anden kontant socialforsikringsydelse end familielydelser, under forudsætning af at den del af ydelsen, som er inddraget, ikke overstiger den anden hjælp.

2. I de tilfælde og inden for de grænser, der er nærmere foreskrevet, skal en del af den i øvrigt forfaldne ydelse udbetales til de personer, som den pågældende forsørger.

Artikel 29.

1. Enhver ansøger skal have adgang til at appellere i tilfælde af afslag på ansøgning om hjælp eller klage over hjælpens art eller størrelse.

2. Såfremt administrationen af læge- og hospitalsbehandling med henblik på gennemførelsen af denne konvention er henlagt til en statsstyrelse, der er ansvarlig over for lovgivningsmagten, kan den i stk. 1 hjemlede appeladgang ændres til adgang til at få en klage over afslag på ansøgning om læge- og hospitalsbehandling eller over behandlingens art undersøgt af vedkommende myndighed.

Artikel 30.

1. Enhver medlemsstat skal påtage sig et almindeligt ansvar med hensyn til ydelsen af den i denne konvention omhandlede hjælp og skal træffe de dertil fornødne foranstaltninger.

2. Enhver medlemsstat skal påtage sig et almindeligt ansvar for en forsvarlig administration af de institutioner og organer, der medvirker ved gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 31.

Såfremt administrationen ikke er henlagt